

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การวิเคราะห์ภาวะการว่างงานของผู้ว่างงานในจังหวัดอุดรดิตถ์นี้ เป็นการวิจัยเชิงวิเคราะห์ (Analytical research) มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาภาวะการว่างงานในจังหวัดอุดรดิตถ์ หาสาเหตุของการว่างงาน เหตุผลย่อยของการว่างงานในแต่ละสาเหตุ ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ว่างงาน ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของการว่างงาน กับลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ว่างงาน ตลอดจนความต้องการการช่วยเหลือจากรัฐบาล เพื่อเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขต่อไป โดยใช้แบบขึ้นทะเบียนหางานที่ผู้ว่างงานมารอที่จัดหางานจังหวัดอุดรดิตถ์ เพื่อสุ่มแบบบังเอิญ (Random Sampling) ให้ได้ 375 ตัวอย่าง จากจำนวนประชากรที่เป็นผู้ว่างงานในจังหวัดอุดรดิตถ์ จำนวน 5,944 คน เพื่อนำมาวิเคราะห์หาผลการวิจัยข้างต้น ข้อมูลที่ได้จะนำมาวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติแบบพรรณนาได้แก่ ความถี่ ร้อยละและการทดสอบไคสแควร์ ได้ผลการวิเคราะห์แบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ

- 4.1 ภาพรวมการว่างงานในจังหวัดอุดรดิตถ์
- 4.2 สภาพการว่างงานของผู้ว่างงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดอุดรดิตถ์ ไตรมาสที่ 1/2552 โดยแบ่งเป็น
 - 4.2.1 สาเหตุที่ทำให้เกิดการว่างงาน
 - 4.2.2 ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ว่างงาน
- 4.3 เหตุผลย่อยของการว่างงานในแต่ละสาเหตุ
- 4.4 ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของการว่างงานกับลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม
- 4.5 ความต้องการความช่วยเหลือจากรัฐบาล

ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

4.1 ภาพรวมการว่างงานในจังหวัดอุดรดิตถ์

เมื่อพิจารณาภาวะการมีงานทำของแรงงานในจังหวัดอุดรดิตถ์พบว่า อัตราการว่างงานในไตรมาสที่ 1/2552 เป็นร้อยละ 2.24 เพิ่มขึ้นอย่างมากเมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันในปีก่อนหน้าซึ่งมีอัตราการว่างงานอยู่ระหว่างร้อยละ 1.17-1.59 และสูงกว่าไตรมาสก่อนหน้า คือไตรมาสที่ 4/2551 ที่มีอัตราการว่างงานอยู่เพียงร้อยละ 1.37

ตารางที่ 4.1 ภาวะการมีงานทำในจังหวัดอุดรดิตถ์รายไตรมาส ปี 2548- ไตรมาส 1 ปี 2552

ปี	ไตรมาส	ผู้มีงาน (คน)	ผู้ว่างงานรวม (คน)	อัตราการว่างงาน (ร้อยละ)
2548	ไตรมาส1	233,764	3,729	1.50
	ไตรมาส2	242,538	3,765	1.49
	ไตรมาส3	254,149	3,310	1.28
	ไตรมาส4	244,826	4,782	1.31
2549	ไตรมาส1	234,402	5,771	1.59
	ไตรมาส2	226,149	7,915	2.18
	ไตรมาส3	244,625	6,688	1.84
	ไตรมาส4	244,620	3,291	0.91
2550	ไตรมาส1	232,389	4,256	1.17
	ไตรมาส2	231,725	5,245	1.45
	ไตรมาส3	238,644	3,384	0.93
	ไตรมาส4	238,077	2,859	0.79
2551	ไตรมาส1	236,083	3,087	1.28
	ไตรมาส2	241,154	3,123	1.27
	ไตรมาส3	269,221	1,174	0.43
	ไตรมาส4	266,692	3,728	1.37
2552	ไตรมาส1	257,965	5,944	2.24

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2548-2552: ออนไลน์)

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนผู้ปฏิบัติงานทำจำแนกตามสาขาการผลิต 5 อันดับแรกพบว่าจำนวนผู้ปฏิบัติงานในสาขาต่างๆมีแนวโน้มคงที่ สาขาการผลิตมีการจ้างงานเพิ่มสูงขึ้นมากในปี 2552 ไตรมาสที่ 1 เมื่อเทียบกับปี 2551 ไตรมาสเดียวกัน นั้นเป็นเพราะปี 2551 สาขาการผลิตได้รับผลกระทบจากวิกฤติเศรษฐกิจมากกว่าสาขาอื่นๆ ทำให้จำนวนการจ้างงานในปีดังกล่าวต่ำกว่าปกติ นอกจากนี้สาขาการก่อสร้างและการโรงแรมมีการจ้างงานลดลงเล็กน้อย

เมื่อพิจารณาสภาพการทำงานในตารางที่ 4.3 พบว่าแรงงานจำนวนมากทำงานส่วนตัว รองลงมาคือการเป็นลูกจ้างเอกชนและช่วยธุรกิจครอบครัว โดยจำนวนแรงงานในแต่ละสภาพการทำงานนั้นมีแนวโน้มคงที่หรือเปลี่ยนแปลงเล็กน้อย ยกเว้นการเป็นลูกจ้างเอกชนที่เพิ่มขึ้นอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับจำนวนผู้ปฏิบัติงานในสาขาการผลิตที่เพิ่มขึ้น

เมื่อพิจารณาระดับการศึกษาของแรงงานในตารางที่ 4.4 พบว่าการจ้างงานผู้มีวุฒิมัธยมศึกษาต่ำกว่าประถม มัธยมศึกษาและอุดมศึกษามีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ในขณะที่แรงงานที่มีการศึกษาในระดับประถมและมัธยมต้นมีจำนวนลดลงเล็กน้อย

ตารางที่ 4.2 จำนวนผู้ปฏิบัติงานในจังหวัดอุดรดิตถ์จำแนกตามสาขาการผลิต ไตรมาส 1 ปี 2551-
ไตรมาส 1 ปี 2552

หน่วย:คน

สาขาการผลิต	ไตรมาส				
	1/2551	2/2551	3/2551	4/2551	1/2552
1.ทำงานในภาคเกษตร	119,320	119,116	138,726	151,689	128,830
2.ขายส่งขายปลีกซ่อมแซม(ยานยนต์ใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน)	32,684	35,509	38,744	37,261	35,560
3.การผลิต	12,044	16,166	20,802	19,391	22,042
4.สาขาการก่อสร้าง	18,978	15,355	15,615	14,385	17,877
5.สาขาโรงแรมและภัตตาคาร	13,759	11,807	11,852	12,928	12,134
6.อื่นๆ	37,393	43,201	43,482	31,038	41,522
ผู้ปฏิบัติงานทำรวม	234,178	241,154	269,221	266,692	257,965

ที่มา: สำนักงานแรงงานจังหวัดอุดรดิตถ์ (2552: ออนไลน์)

ตารางที่ 4.3 จำนวนผู้มีงานทำในจังหวัดอุดรดิตต์จำแนกตามสถานภาพการทำงาน ไตรมาส 1 ปี 2551-ไตรมาส 1 ปี 2552

หน่วย:คน

สถานภาพการทำงาน	ไตรมาส				
	1/2551	2/2551	3/2551	4/2551	1/2552
1.ทำงานส่วนตัว	92,340	81,053	95,538	90,806	90,357
2.ลูกจ้างเอกชน	55,247	66,873	68,999	80,343	70,009
3.ช่วยธุรกิจครอบครัว	58,831	56,963	66,600	60,806	59,642
4.ลูกจ้างรัฐบาล	24,134	30,712	33,100	28,749	32,414
5.นายจ้าง	3,626	5,553	4,985	5,988	5,543
ผู้มีงานทำรวม	234,178	241,154	269,221	266,692	257,965

ที่มา: สำนักงานแรงงานจังหวัดอุดรดิตต์ (2552: ออนไลน์)

ตารางที่ 4.4 จำนวนผู้มีงานทำในจังหวัดอุดรดิตต์จำแนกตามระดับการศึกษา ไตรมาส 1 ปี 2551-ไตรมาส 1 ปี 2552

หน่วย:คน

ระดับการศึกษา	ไตรมาส				
	1/2551	2/2551	3/2551	4/2551	1/2552
1.ต่ำกว่าประถมศึกษา	86,304	88,710	100,373	104,726	99,844
2.ประถมศึกษา	56,112	47,822	56,991	65,222	54,132
3.มัธยมศึกษาตอนต้น	36,063	35,636	32,644	31,613	35,524
4.มัธยมศึกษาตอนปลาย	25,254	35,966	41,966	30,667	32,767
5.อุดมศึกษา	27,871	29,335	33,365	28,747	30,600
อื่นๆ	2,574	3,685	3,882	5,717	5,098
ผู้มีงานทำรวม	234,178	241,154	269,221	266,692	257,965

ที่มา: สำนักงานแรงงานจังหวัดอุดรดิตต์ (2552: ออนไลน์)

จากข้อมูลข้างต้นเห็นได้ว่า การจ้างงานในจังหวัดอุดรดิตต์อาจได้รับผลกระทบจากปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจ ดังนั้นในส่วนต่อไปจึงเป็นการศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับผู้ว่างงานในจังหวัดอุดรดิตต์

4.2 สภาพการว่างงานของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการศึกษาลักษณะของแรงงานที่ว่างงานในจังหวัดอุดรดิตถ์ จำแนกตามสาเหตุที่ทำให้เกิดการว่างงานและลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ว่างงาน มีดังนี้

4.2.1 สาเหตุที่ทำให้เกิดการว่างงาน

จากการศึกษาได้พบว่าสาเหตุที่ทำให้เกิดการว่างงานแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ ผู้ว่างงานออกจากงานอันเนื่องมาจากวิกฤติเศรษฐกิจ และผู้ว่างงานออกจากงานอันเนื่องมาจากสาเหตุที่ไม่ใช่วิกฤติเศรษฐกิจ ผู้ว่างงานเนื่องจากสาเหตุเนื่องมาจากวิกฤติเศรษฐกิจ คิดเป็น ร้อยละ 60.80 ผู้ว่างงานเนื่องจากสาเหตุที่ไม่ใช่วิกฤติเศรษฐกิจ คิดเป็น ร้อยละ 39.20

ตารางที่ 4.5 สาเหตุที่ทำให้เกิดการว่างงาน

สาเหตุการว่างงาน	จำนวนผู้ว่างงาน (คน)	คิดเป็นร้อยละ
1. สาเหตุจากวิกฤติเศรษฐกิจ	228	60.80
2. สาเหตุที่ไม่ใช่วิกฤติเศรษฐกิจ	147	39.20
รวม	375	100.00

ที่มา : จากการศึกษา

4.2.2 ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ว่างงาน

ในการศึกษาลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ว่างงานในแต่ละสาเหตุ ศึกษาลักษณะดังนี้ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส การศึกษา ความรู้ภาษาต่างประเทศ การฝึกอบรมฝีมือแรงงาน ประเภทที่ตั้งสถานประกอบการเดิมและลักษณะงานเดิมของผู้ว่างงาน ได้ผลการศึกษาดังนี้

ผู้ว่างงานทั้งหมดเป็นชายและหญิงใกล้เคียงกัน คือเป็นชายร้อยละ 48.5 หญิง ร้อยละ 51.5 ในขณะที่ผู้ว่างงานจากสาเหตุด้านวิกฤติเศรษฐกิจ เป็นชายมากกว่าหญิง และผู้ว่างงานจากสาเหตุที่ไม่ใช่วิกฤติเศรษฐกิจ เป็นหญิงมากกว่าชาย (ตารางที่ 4.6)

ตารางที่ 4.6 จำนวนผู้ว่างงานจำแนกตามเพศและสาเหตุของการว่างงาน

หน่วย : คน

เพศ	สาเหตุที่ทำให้เกิดการว่างงาน		รวม
	วิกฤติเศรษฐกิจ	ไม่ใช่วิกฤติเศรษฐกิจ	
ชาย	119 (52.2)	63 (42.9)	182 (48.5)
หญิง	109 (47.8)	84 (57.1)	193 (51.5)
รวม	228 (100)	147(100)	375 (100)

หมายเหตุ ค่าในวงเล็บคือค่าร้อยละ

ที่มา : จากการศึกษา

ข้อมูลผู้ว่างงานพบว่าผู้ว่างงานรวมมีอายุ 20-29 ปี มากที่สุด ร้อยละ 47.5 รองลงมาเป็นช่วงอายุ 30-39 ปี ร้อยละ 29.1 อันดับ 3 ช่วงอายุ 40-49 ปี ร้อยละ 18.4 เช่นเดียวกับผู้ว่างงานจากสาเหตุด้านวิกฤติเศรษฐกิจและ ผู้ว่างงานจากสาเหตุที่มีใช้วิกฤติเศรษฐกิจ อายุ 20-29 ปี มากที่สุด รองลงมาเป็นช่วงอายุ 30-39 ปี อันดับ 3 ช่วงอายุ 40-49 ปี ผู้ว่างงานรวม ผู้ว่างงานจากวิกฤติเศรษฐกิจและไม่ใช่วิกฤติเศรษฐกิจ มีอายุเฉลี่ยใกล้เคียงกัน คือ 32.21 ปี 33.37 ปี และ 30.40 ปี ตามลำดับ (ตารางที่ 4.7)

ตารางที่ 4.7 จำนวนผู้ว่างงานจำแนกตามอายุและสาเหตุของการว่างงาน

หน่วย : คน

ช่วงอายุ	สาเหตุที่ทำให้เกิดการว่างงาน		รวม
	วิกฤติเศรษฐกิจ	ไม่ใช่วิกฤติเศรษฐกิจ	
15-19 ปี	1 (0.4)	3 (2.0)	4 (1.1)
20-29 ปี	92 (40.4)	86 (58.5)	178 (47.5)
30-39 ปี	77 (33.8)	32 (21.8)	109 (29.1)
40-49 ปี	48 (21.1)	21 (14.3)	69 (18.4)
50-59 ปี	10 (4.4)	5 (3.4)	15 (4.0)
รวม	228 (100)	147 (100)	375 (100)

หมายเหตุ ค่าในวงเล็บคือค่าร้อยละ

ที่มา : จากการศึกษา

ผู้ว่างงานทั้งหมดมีสถานภาพสมรสและโสดใกล้เคียงกัน คือสมรสร้อยละ 48.8 โสด ร้อยละ 47.7 ซึ่งเป็นจำนวนที่ต่างจากหย่าหม้ายแยกกันอยู่ซึ่งมีร้อยละ 3.5 อย่างมาก ก่อนข้างสอดคล้องกับผู้ว่างงานจากสาเหตุด้านวิกฤติเศรษฐกิจที่มีสถานภาพสมรส มากที่สุด รองลงมาเป็นโสด อันดับ 3 หย่าหม้ายแยกกันอยู่ ต่างจากผู้ว่างงานจากสาเหตุที่ไม่ใช่วิกฤติเศรษฐกิจซึ่งมีสถานภาพโสดมากที่สุด รองลงมาเป็นสมรส อันดับ 3 หย่าหม้ายแยกกันอยู่ (ตารางที่ 4.8)

ตารางที่ 4.8 จำนวนผู้ว่างงานจำแนกตามสถานภาพการสมรสและสาเหตุของการว่างงาน

หน่วย : คน

สถานภาพ	สาเหตุที่ทำให้เกิดการว่างงาน		รวม
	วิกฤติเศรษฐกิจ	ไม่ใช่วิกฤติเศรษฐกิจ	
โสด	102 (44.8)	77 (52.4)	179 (47.7)
สมรส	119 (52.2)	64 (43.5)	183 (48.8)
หย่าหม้ายแยกกันอยู่	7 (3.1)	6 (4.1)	13 (3.5)
รวม	228 (100)	147 (100)	375 (100)

หมายเหตุ ค่าในวงเล็บคือค่าร้อยละ

ที่มา : จากการศึกษา

เมื่อพิจารณาระดับการศึกษาของผู้ว่างงานพบว่า ผู้ว่างงานทั้งหมดมีการศึกษาระดับประถมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.7 รองลงมาเป็นมัธยมต้น ร้อยละ 20.0 อันดับ 3 ปริญญาตรี ร้อยละ 18.4 สอดคล้องกับผู้ว่างงานจากสาเหตุด้านวิกฤติเศรษฐกิจ ซึ่งมีการศึกษาระดับประถมมากที่สุด รองลงมาเป็นมัธยมต้น อันดับ 3 ปริญญาตรี ซึ่งตรงข้ามกับผู้ว่างงานจากสาเหตุที่ไม่ใช่วิกฤติเศรษฐกิจมีการศึกษาระดับปริญญาตรี มากที่สุด รองลงมาเป็นประถมศึกษา อันดับ 3 คือมัธยมต้น และปวส. (ตารางที่ 4.9) (สาขาที่จบในระดับ ปวช. ปวส. ป.ตรี คูในตารางภาคผนวกที่ 1 ก)

ตารางที่ 4.9 จำนวนผู้ว่างงานจำแนกตามระดับการศึกษาและสาเหตุของการว่างงาน

หน่วย : คน

ระดับการศึกษา	สาเหตุที่ทำให้เกิดการว่างงาน		รวม
	วิกฤติเศรษฐกิจ	ไม่ใช่วิกฤติเศรษฐกิจ	
ปริญญาตรี	29 (12.7)	40 (27.2)	69 (18.4)
ปวส.	26 (11.4)	25 (17.0)	51 (13.6)
ปวช.	25 (11.0)	22 (15.0)	47 (12.5)
มัธยมปลาย	10 (4.4)	8 (5.4)	18 (4.8)
มัธยมต้น	50 (21.9)	25 (17.0)	75 (20.0)
ประถม	88 (38.6)	27 (18.4)	115 (30.7)
รวม	228 (100)	147 (100)	375 (100)

หมายเหตุ ค่าในวงเล็บคือค่าร้อยละ

ที่มา : จากการศึกษา

เมื่อพิจารณาความรู้ด้านต่างประเทศพบว่า ผู้ว่างงานรวมไม่มีความรู้ภาษาต่างประเทศ ร้อยละ 61.9 มากกว่าผู้มีความรู้ภาษาต่างประเทศ ซึ่งมีร้อยละ 38.1 สอดคล้องกับผู้ว่างงานจากสาเหตุด้านวิกฤติเศรษฐกิจที่ผู้ว่างงานไม่มีความรู้ภาษาต่างประเทศมากกว่าผู้มีความรู้ภาษาต่างประเทศ แต่ตรงข้ามกับผู้ว่างงานจากสาเหตุที่มีใช้วิกฤติเศรษฐกิจที่มีผู้ที่มีความรู้ภาษาต่างประเทศมากกว่าผู้ไม่มีความรู้ภาษาต่างประเทศ (ตารางที่ 4.10) (รายละเอียดภาษาต่างประเทศที่ผู้ว่างงานมีความรู้ดูในตารางภาคผนวกที่ 5 ก)

ตารางที่ 4.10 จำนวนผู้ว่างงานจำแนกตามความรู้ด้านภาษาต่างประเทศและสาเหตุการว่างงาน

หน่วย : คน

ความรู้ภาษาต่างประเทศ	สาเหตุที่ทำให้เกิดการว่างงาน		รวม
	วิกฤติเศรษฐกิจ	ไม่ใช่วิกฤติเศรษฐกิจ	
ไม่มี	160 (70.2)	72 (49.0)	232 (61.9)
มี	68 (29.8)	75 (51.0)	143 (38.1)
รวม	228 (100)	147 (100)	373 (100)

หมายเหตุ ค่าในวงเล็บคือค่าร้อยละ

ที่มา : จากการศึกษา

เมื่อพิจารณาการฝึกอบรมของผู้ว่างงานพบว่า ผู้ว่างงานรวมไม่ได้รับการฝึกอบรมมีร้อยละ 95.7 มากกว่าผู้ได้รับการฝึกอบรมซึ่งมีร้อยละ 4.3 ซึ่งสอดคล้องกับผู้ว่างงานจากสาเหตุด้านวิกฤติเศรษฐกิจและผู้ว่างงานจากสาเหตุที่มีใช้วิกฤติเศรษฐกิจ ที่มีผู้ไม่ได้รับการฝึกอบรม มากกว่าผู้ได้รับการฝึกอบรม (ตารางที่ 4.11) (ประเภทการฝึกอบรมดูตารางภาคผนวกที่ 6 ก)

ตารางที่ 4.11 จำนวนผู้ว่างงานจำแนกตามการฝึกอบรมและสาเหตุของการว่างงาน

หน่วย : คน

การฝึกอบรม	สาเหตุที่ทำให้เกิดการว่างงาน		รวม
	วิกฤติเศรษฐกิจ	ไม่ใช่วิกฤติเศรษฐกิจ	
ไม่เคยได้ฝึกอบรม	218 (95.6)	141 (95.9)	359 (95.7)
เคยได้รับการฝึกอบรม	10 (4.4)	6 (4.1)	16 (4.3)
รวม	228 (100)	147 (100)	375 (100)

หมายเหตุ ค่าในวงเล็บคือค่าร้อยละ

ที่มา : จากการศึกษา

เมื่อจำแนกผู้ว่างงานตามประเภทของสถานประกอบการพบว่า ผู้ว่างงานรวมมาจากสถานประกอบการประเภทอุตสาหกรรมมากที่สุด ร้อยละ 46.9 รองลงมาคือขายส่งขายปลีกซ่อมยานยนต์ของใช้ ร้อยละ 20.3 อันดับ 3 ก่อสร้าง ร้อยละ 13.3 ผู้ว่างงานจากวิกฤติเศรษฐกิจมาจากสถานประกอบการประเภทอุตสาหกรรมมากที่สุด รองลงมาเป็น ก่อสร้าง อันดับ 3 ขายส่งขายปลีกซ่อมยานยนต์ของใช้ ส่วนผู้ว่างงานจากสาเหตุที่มีใช้วิกฤติเศรษฐกิจ มาจากสถานประกอบการประเภทอุตสาหกรรมและขายส่งขายปลีกซ่อมยานยนต์ของใช้ มากที่สุด รองลงมาเป็น การก่อสร้าง อันดับ 3 การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า การคมนาคม (ตารางที่ 4.12) (รายละเอียดสถานประกอบการแต่ละหมวดดูในตารางภาคผนวกที่ 2 ก)

ตารางที่ 4.12 ผู้ว่างงานจำแนกตามประเภทสถานประกอบการเดิมและสาเหตุของการว่างงาน

หน่วย : คน

ประเภทของสถานประกอบการแบ่งตามหลัก มาตรฐาน การจำแนกประเภทอุตสาหกรรมของประเทศไทย (Thailand Standard Industrial Classification)	สาเหตุที่ทำให้เกิดการว่างงาน		รวม
	วิกฤติ เศรษฐกิจ	ไม่ใช่วิกฤติ เศรษฐกิจ	
1.การเกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	0 (0)	1 (0.7)	1 (0.3)
2.การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	1 (0.4)	2 (1.4)	3 (0.8)
3.การอุตสาหกรรม	130 (57.0)	46 (31.3)	176 (46.9)
4.การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	0 (0)	3 (2.0)	3 (0.8)
5.การก่อสร้าง	39 (17.1)	11 (7.5)	50 (13.3)
6.การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์และของใช้	30 (13.2)	46 (31.3)	76 (20.3)
7.โรงแรมและภัตตาคาร	8 (3.5)	5 (3.4)	13 (3.5)
8.การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	5 (2.2)	10 (6.8)	15 (4.0)
9.ตัวกลางทางการเงิน	2 (0.9)	2 (1.4)	4 (1.1)
10.บริการด้านธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ให้เช่าและบริการ ธุรกิจ	0 (0)	1 (0.7)	1 (0.3)
11.การบริหารราชการแผ่นดิน ป้องกันประเทศและสังคม	1 (0.4)	2 (1.4)	3 (0.8)
12.การศึกษา	1 (0.4)	5 (3.4)	6 (1.6)
13.การบริการสุขภาพและสังคมสงเคราะห์	1 (0.4)	7 (4.8)	8 (2.1)
14.การบริการชุมชน สังคมและส่วนบุคคล	10 (4.4)	6 (4.1)	16 (4.3)
รวม	228 (100)	147 (100)	375 (100)

หมายเหตุ ค่าในวงเล็บคือค่าร้อยละ

ที่มา : จากการศึกษา

ผู้ว่างงานทั้งหมดมาจากสถานประกอบการที่มีที่ตั้งอยู่จังหวัดอุดรดิตต์ ร้อยละ 23.7 น้อยกว่าต่างจังหวัดที่มีร้อยละ 76.3 ผู้ว่างงานจากทั้งสองสาเหตุส่วนใหญ่เคยทำงานในสถานประกอบการที่มีที่ตั้งอยู่นอกจังหวัดอุดรดิตต์ โดยผู้ว่างงานจากสาเหตุเกี่ยวกับวิกฤติเศรษฐกิจจะมีสัดส่วนสูงกว่าผู้ว่างงานจากสาเหตุอื่น (ตารางที่ 4.13) (รายละเอียดจังหวัดที่ตั้งสถานประกอบการที่ไม่ใช่จังหวัดอุดรดิตต์อยู่ในตารางภาคผนวกที่ 7 ก)

ตารางที่ 4.13 ผู้ว่างงานจำแนกตามจังหวัดที่ตั้งสถานประกอบการและสาเหตุของการว่างงาน

หน่วย : คน

จังหวัด	สาเหตุที่ทำให้เกิดการว่างงาน		รวม
	วิกฤติเศรษฐกิจ	ไม่ใช่วิกฤติเศรษฐกิจ	
อุตรดิตถ์	38 (16.7)	51 (34.7)	89 (23.7)
ต่างจังหวัด	190(83.3)	96 (65.3)	286 (76.3)
รวม	228 (100)	147 (100)	375 (100)

หมายเหตุ ค่าในวงเล็บคือค่าร้อยละ

ที่มา : จากการศึกษา

เมื่อพิจารณาดำเนินงานของผู้ว่างงานพบว่า ผู้ว่างงานรวม ส่วนใหญ่มาจากลักษณะงานประเภทฝ่ายผลิตโรงงานและพนักงานระดับล่าง กรรมกร ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน คือฝ่ายผลิตโรงงานร้อยละ 32.3 พนักงานระดับล่าง กรรมกร ร้อยละ 31.7 และมากกว่าพนักงานธุรการ ฝ่ายปฏิบัติการ ที่มีร้อยละ 24.3 ผู้ว่างงานจากสาเหตุด้านวิกฤติเศรษฐกิจ มาจากลักษณะงานประเภทฝ่ายผลิตโรงงานมากที่สุดร้อยละ 41.2 รองลงมาเป็นพนักงานระดับล่าง กรรมกร ร้อยละ 32.0 อันดับ 3 พนักงานธุรการ ฝ่ายปฏิบัติการ ร้อยละ 16.7 ผู้ว่างงานจากสาเหตุที่มีไข่วิกฤติเศรษฐกิจ เศรษฐกิจ มาจากลักษณะงานประเภทพนักงานธุรการ ฝ่ายปฏิบัติการมากที่สุด ร้อยละ 36.1 รองลงมาเป็นพนักงานระดับล่าง กรรมกร ร้อยละ 31.3 อันดับ 3 ฝ่ายผลิตโรงงานร้อยละ 18.4 (ตารางที่ 4.14) (รายละเอียดตำแหน่งงานของแต่ละระดับงานดูในตารางภาคผนวกที่ 3 ก)

ตารางที่ 4.14 จำนวนผู้ว่างงานจำแนกตามลักษณะงานเดิมของผู้ว่างงานและสาเหตุของการว่างงาน

หน่วย : คน

ระดับงาน	สาเหตุที่ทำให้เกิดการว่างงาน		รวม
	วิกฤติเศรษฐกิจ	ไม่ใช่วิกฤติเศรษฐกิจ	
ผู้บริหาร หัวหน้างาน	5 (2.2)	9 (6.1)	14 (3.7)
พนักงานธุรการ ฝ่ายปฏิบัติการ	38 (16.7)	53 (36.1)	91 (24.3)
ช่างประเภทต่างๆ	18 (7.9)	12 (8.2)	30 (8.0)
ฝ่ายผลิตโรงงาน	94 (41.2)	27 (18.4)	121 (32.3)
พนักงานระดับล่าง กรรมกร	73 (32.0)	46 (31.3)	119 (31.7)
รวม	228 (100)	147 (100)	375 (100)

หมายเหตุ ค่าในวงเล็บคือค่าร้อยละ

ที่มา : จากการศึกษา

4.3 เหตุผลย่อยของการว่างงานในแต่ละสาเหตุ

เหตุผลย่อยของการว่างงานในแต่ละสาเหตุแบ่งเป็น 2 หัวข้อดังนี้

4.3.1 สาเหตุที่ผู้ว่างงานออกจากงานอื่นเนื่องมาจากวิกฤติเศรษฐกิจ

4.3.2 สาเหตุที่ผู้ว่างงานออกจากงานอื่นเนื่องมาจากสาเหตุที่ไม่ใช่วิกฤติเศรษฐกิจ

4.3.1 สาเหตุที่ผู้ว่างงานออกจากงานอื่นเนื่องมาจากวิกฤติเศรษฐกิจ

เมื่อเกิดวิกฤติเศรษฐกิจ ส่งผลให้การส่งออกลด สถานประกอบการ อุตสาหกรรมเล็กหรือลดการผลิต เกิดกรณี นายจ้างลดการผลิตลดจำนวนพนักงาน สถานประกอบการปิดกิจการ/ย้ายฐานการผลิตไปสู่แหล่งต้นทุนต่ำ สาเหตุหลักอันดับ 1 คือ นายจ้างลดการผลิตลดจำนวนพนักงาน ร้อยละ 70.18 รองลงมาคือ สถานประกอบการปิดกิจการ/ย้ายฐานการผลิตไปสู่แหล่งต้นทุนต่ำ ร้อยละ 29.82 (ตารางที่ 4.15)

ตารางที่ 4.15 สาเหตุที่ผู้ว่างงานออกจากงานอื่นเนื่องมาจากวิกฤติเศรษฐกิจ

สาเหตุของการว่างงาน	จำนวนผู้ว่างงาน (คน)	ร้อยละ
1. นายจ้างลดการผลิตลดจำนวนพนักงาน	160	70.18
2. สถานประกอบการปิดกิจการ/ย้ายฐานการผลิตไปสู่แหล่งต้นทุนต่ำ	68	29.82
รวม	228	100.00

ที่มา : จากการศึกษา

4.3.2 สาเหตุที่ผู้ว่างงานออกจากงานอื่นเนื่องมาจากสาเหตุที่ไม่ใช่วิกฤติเศรษฐกิจ

สาเหตุที่ผู้ว่างงานออกจากงานอื่นเนื่องมาจากสาเหตุที่ไม่ใช่วิกฤติเศรษฐกิจ ได้แก่ปัจจัยในตัวผู้ว่างงานเอง และ เกี่ยวกับงานและที่ทำงาน จากการศึกษา ได้แก่ ว่างงานโดยสมัครใจ หหมดสัญญาจ้างเมื่อสิ้นสุดโครงการ บกพร่องในการทำงาน ปัญหาสุขภาพ ไม่พอใจสภาพการทำงาน โดยสาเหตุหลักอันดับ 1 คือ ว่างงานโดยสมัครใจร้อยละ 69.39 รองลงมาคือหมดสัญญาจ้างเมื่อสิ้นสุดโครงการร้อยละ 15.65 อันดับ 3 คือ บกพร่องในการทำงานร้อยละ 7.48 (ตารางที่ 4.16)

ตารางที่ 4.16 สาเหตุที่ผู้ว่างงานออกจากงานอันเนื่องมาจากสาเหตุที่ไม่ใช่วิกฤติเศรษฐกิจ

สาเหตุที่ออก	จำนวนผู้ว่างงาน (คน)	คิดเป็นร้อยละ
1.ว่างงานโดยสมัครใจ	102	69.39
2.หมดสัญญาจ้างเมื่อสิ้นสุดโครงการ	23	15.65
3.บกพร่องในการทำงาน	11	7.48
4.ปัญหาสุขภาพ	7	4.76
5.ไม่พอใจสภาพการทำงาน	4	2.72
รวม	147	100.00

ที่มา : จากการศึกษา

4.4 ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุการว่างงานและลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ว่างงาน

ในการศึกษาครั้งนี้มีสมมุติฐานดังนี้

- 4.4.1 ผู้ว่างงานจากวิกฤติเศรษฐกิจส่วนใหญ่เป็นผู้มีการศึกษต่ำกว่าผู้ว่างงานจากสาเหตุอื่น
- 4.4.2 ผู้ว่างงานจากวิกฤติเศรษฐกิจส่วนใหญ่ทำงานอยู่ระดับต่ำกว่าผู้ว่างงานจากสาเหตุอื่น
- 4.4.3 ผู้ว่างงานจากวิกฤติเศรษฐกิจส่วนใหญ่เป็นผู้มีอายุสูงกว่าผู้ว่างงานจากสาเหตุอื่น
- 4.4.4 ผู้ว่างงานจากวิกฤติเศรษฐกิจส่วนใหญ่เป็นผู้มีความรู้ภาษาต่างประเทศน้อยกว่าผู้ว่างงานจากสาเหตุอื่น

4.4.1 ผู้ว่างงานจากวิกฤติเศรษฐกิจส่วนใหญ่เป็นผู้มีการศึกษต่ำกว่าผู้ว่างงานจากสาเหตุอื่น

เมื่อจำแนกผู้ว่างงานตามระดับการศึกษาเป็น 2 กลุ่มคือ ผู้ว่างงานที่มีการศึกษาระดับต่ำ (ประถมและมัธยมต้น) และผู้ว่างงานที่มีการศึกษาระดับสูง (ปวช. ปวส.และปริญญาตรี) พบว่าสาเหตุที่ทำให้เกิดการว่างงานกับระดับการศึกษาของผู้ว่างงานสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้ว่างงานจากวิกฤติเศรษฐกิจส่วนใหญ่ ร้อยละ 60.5 เป็นผู้มีการศึกษาระดับต่ำ ในขณะที่ผู้ว่างงานจากปัจจัยที่ไม่ใช่วิกฤติเศรษฐกิจส่วนใหญ่ร้อยละ 64.6 เป็นผู้มีการศึกษาระดับสูง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเมื่อเกิดวิกฤติเศรษฐกิจผู้ผลิตเลือกที่จะให้ผู้มีการศึกษต่ำออกไปก่อน (ตารางที่ 4.17)

ตารางที่ 4.17 ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุการว่างงานกับระดับการศึกษาของผู้ว่างงาน

หน่วย : คน

สาเหตุที่ทำให้เกิดการว่างงาน	ระดับการศึกษา		รวม
	การศึกษาระดับสูง	การศึกษาระดับต่ำ	
วิกฤติเศรษฐกิจ	90 (39.5)	138 (60.5)	228(60.8)
ไม่ใช่วิกฤติเศรษฐกิจ	95 (64.6)	52 (35.4)	147 (39.2)
รวม	185 (49.3)	190 (50.7)	375 (100)

ไคสแควร์ = 22.621 sig = 0.000 ระดับนัยสำคัญ 0.01

หมายเหตุ ค่าในวงเล็บคือค่าร้อยละ

ที่มา : จากการศึกษา

4.4.2 ผู้ว่างงานจากวิกฤติเศรษฐกิจส่วนใหญ่เป็นผู้มีทำงานในระดับต่ำกว่าผู้ว่างงานจากสาเหตุอื่น

เมื่อจำแนกผู้ว่างงานออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ผู้ว่างงานที่ทำงานระดับล่าง (ฝ่ายผลิตโรงงาน และงานระดับล่าง) กับผู้ว่างงานที่ทำงานระดับบน (ผู้บริหาร ชุรการฝ่ายปฏิบัติการและช่าง) พบว่า สาเหตุที่ทำให้เกิดการว่างงานกับระดับงานของผู้ว่างงานสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้ว่างงานจากวิกฤติเศรษฐกิจส่วนใหญ่ ร้อยละ 73.2 เป็นผู้ทำงานในระดับล่าง ในขณะที่ผู้ว่างงานจากสาเหตุที่ไม่ใช่วิกฤติเศรษฐกิจส่วนใหญ่ร้อยละ 50.3 เป็นผู้ทำงานระดับสูง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ เมื่อเกิดวิกฤติเศรษฐกิจการส่งออกลดการผลิตลด ส่งผลต่อผู้ทำงานระดับล่าง เช่น ฝ่ายผลิตโรงงาน หรือพนักงานระดับล่างหรือแรงงานที่ไร้ฝีมือที่มีจำนวนมาก ต้องลดจำนวน เพื่อลดต้นทุนในเรื่อง ค่าจ้างแรงงาน (ตารางที่ 4.18)

ตารางที่ 4.18 ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุการว่างงานกับระดับงานของผู้ว่างงาน

หน่วย : คน

สาเหตุที่ทำให้เกิดการว่างงาน	ระดับงาน		รวม
	งานระดับบน	งานระดับล่าง	
วิกฤติเศรษฐกิจ	61 (26.8)	167 (73.2)	228(60.8)
ไม่ใช่วิกฤติเศรษฐกิจ	74 (50.3)	73 (49.7)	147 (39.2)
รวม	135 (36.0)	240 (64.0)	375 (100)

ไคสแควร์ = 21.579 sig = 0.000 ระดับนัยสำคัญ 0.01

หมายเหตุ ค่าในวงเล็บคือค่าร้อยละ

ที่มา : จากการศึกษา

4.4.3 ผู้ว่างงานจากวิกฤติเศรษฐกิจส่วนใหญ่เป็นผู้มีอายุสูงกว่าผู้ว่างงานจากสาเหตุอื่น

เมื่อจำแนกผู้ว่างงานออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ผู้ว่างงานอายุ 30 ปีขึ้นไป และ ผู้ว่างงานที่อายุต่ำกว่า 30 ปี พบว่าสาเหตุที่ทำให้เกิดการว่างงานกับอายุของผู้ว่างงานสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้ว่างงานจากวิกฤติเศรษฐกิจส่วนใหญ่ ร้อยละ 59.2 เป็นผู้ที่มีอายุ 30 ปีขึ้นไป ในขณะที่ผู้ว่างงานจากสาเหตุที่ไม่ใช่วิกฤติเศรษฐกิจส่วนใหญ่ร้อยละ 60.5 เป็นผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเมื่อเกิดวิกฤติเศรษฐกิจมีผู้ผลิตจำเป็นต้องปลดคนงานที่อยู่ในวัยทำงานออก ทั้งนี้ยังมีศักยภาพในการทำงานเพื่อ ลดต้นทุน เพื่อความอยู่รอดของสถานประกอบการ ส่วนผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี ว่างงานจากสาเหตุที่ไม่ใช่วิกฤติเศรษฐกิจ มีถึงร้อยละ 60.5 ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้มีอายุน้อยอยู่ระหว่างการเปลี่ยนงานเพื่อหางานที่เหมาะสมกับระดับการศึกษาและสาขาที่จบ(ตารางที่ 4.19)

ตารางที่ 4.19 ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุการว่างงานกับอายุของผู้ว่างงาน

หน่วย : คน

สาเหตุที่ทำให้เกิดการว่างงาน	อายุ		รวม
	ต่ำกว่า 30 ปี	30 ปีขึ้นไป	
วิกฤติเศรษฐกิจ	93 (40.8)	135 (59.2)	228(60.8)
ไม่ใช่วิกฤติเศรษฐกิจ	89 (60.5)	58 (39.5)	147 (39.2)
รวม	182 (48.5)	193 (51.5)	375 (100)

ไคสแควร์ = 13.964 sig = 0.000 ระดับนัยสำคัญ 0.01

หมายเหตุ ค่าในวงเล็บคือค่าร้อยละ

ที่มา : จากการศึกษา

4.4.4 ผู้ว่างงานจากวิกฤติเศรษฐกิจส่วนใหญ่มีความรู้ภาษาต่างประเทศน้อยกว่าผู้ว่างงานจากเหตุอื่น

เมื่อจำแนกผู้ว่างงานออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ผู้ว่างงานที่ไม่มีความรู้ด้านภาษาต่างประเทศ และ ผู้ว่างงานที่มีความรู้ด้านภาษาต่างประเทศ พบว่าสาเหตุที่ทำให้เกิดการว่างงานกับความรู้ภาษาต่างประเทศของผู้ว่างงานสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้ว่างงานจากวิกฤติเศรษฐกิจส่วนใหญ่ ร้อยละ 70.2 เป็นผู้ที่ไม่มีความรู้ภาษาต่างประเทศ ในขณะที่ผู้ว่างงานจากสาเหตุที่ไม่ใช่วิกฤติเศรษฐกิจส่วนใหญ่ร้อยละ 51 เป็นผู้ที่มีความรู้ภาษาต่างประเทศ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเมื่อเกิดวิกฤติเศรษฐกิจผู้ผลิตเลือกปลดคนงานที่ไม่มีความรู้ภาษาต่างประเทศออก เนื่องจากผู้ที่มีความรู้ภาษาต่างประเทศเป็นผู้มีความสามารถมากกว่า สามารถทำงานได้หลากหลาย จึงเป็นตัวเลือกที่ดีกว่า (ตารางที่ 4.20)

ตารางที่ 4.20 ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุการว่างงานกับรู้ด้านภาษาต่างประเทศของผู้ว่างงาน

หน่วย : คน

สาเหตุที่ทำให้เกิดการว่างงาน	ความรู้ด้านภาษาต่างประเทศ		รวม
	ไม่มี	มี	
วิกฤติเศรษฐกิจ	160 (70.2)	68 (29.8)	228(60.8)
ไม่ใช่วิกฤติเศรษฐกิจ	72 (49.0)	75 (51.0)	147 (39.2)
รวม	232 (61.9)	143 (38.1)	375 (100)

ไคสแควร์ = 17.020 sig = 0.000 ระดับนัยสำคัญ 0.01

หมายเหตุ ค่าในวงเล็บคือค่าร้อยละ

ที่มา : จากการศึกษา

4.5 ความต้องการความช่วยเหลือจากรัฐบาล

ในการศึกษาความต้องการการช่วยเหลือจากรัฐบาลของผู้ว่างงานในจังหวัดอุดรดิษฐ์พบว่าผู้ว่างงานทั้งหมดต้องการให้รัฐช่วยเหลือหางานให้มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 87.20 รองลงมาเป็นผู้มีฝีมือแรงงาน ร้อยละ 37.07 อันดับ 3 ขอรับการสงเคราะห์ด้านการเงิน ร้อยละ 14.67 โดยความต้องการการช่วยเหลือจากรัฐบาลของผู้ว่างงานจากวิกฤติเศรษฐกิจและสาเหตุที่ไม่ใช่วิกฤติเศรษฐกิจไม่มีความแตกต่างกัน (ตารางที่ 4.21)

ตารางที่ 4.21 ประเด็นที่ต้องการความช่วยเหลือจากรัฐบาล

ความช่วยเหลือจากรัฐบาล	สาเหตุที่ทำให้เกิดการว่างงาน		คำตอบรวม	คำตอบรวม คิดเป็นร้อยละของผู้ว่างงาน 375 คน
	วิกฤติเศรษฐกิจ	ไม่ใช่วิกฤติเศรษฐกิจ		
1.ให้จัดหางานช่วยหางาน	209 (91.67)	118 (80.27)	327	87.20
2.รัฐช่วยหางานในต่างประเทศ	11 (4.82)	5 (3.40)	16	4.27
3.หางานที่รับไปทำที่บ้านได้	19 (8.33)	15 (10.20)	34	9.07
4.ขอรับการสงเคราะห์	27 (11.84)	28 (19.05)	55	14.67
5. ผู้มีฝีมือแรงงาน	75 (32.89)	64 (43.54)	139	37.07

หมายเหตุ - ผู้ว่างงานตอบได้หลายคำตอบ

- ค่าในวงเล็บคือค่าร้อยละของจำนวนคำตอบเทียบกับจำนวนผู้ว่างงานรวมในแต่ละสาเหตุ

ที่มา : จากการศึกษา

เมื่อพิจารณาดำเน่งงานที่ผู้ว่างงานทั้งหมดต้องการสมัครเป็นอันดับ 1 คือ พนักงานธุรการ ปฏิบัติการ ร้อยละ 40.8 รองลงมาคือ ช่างร้อยละ 17.9 อันดับ 3 คือ พนักงานระดับล่าง กรรมกร ร้อยละ 15.5 สอดคล้องกับผู้ว่างงานจากวิกฤติเศรษฐกิจและผู้ว่างงานจากสาเหตุที่ไม่ใช่วิกฤติเศรษฐกิจ ต้องการสมัครงานตำแหน่ง พนักงานธุรการ ปฏิบัติการเป็นอันดับ 1 รองลงมาคือ ช่าง อันดับ 3 คือ พนักงานระดับล่าง กรรมกร (ตารางที่ 4.22) (รายละเอียดตำแหน่งงานที่ผู้ว่างงานต้องการสมัครดู ตารางภาคผนวกที่ 4 ก)

ตารางที่ 4.22 ตำแหน่งงานใหม่ที่ผู้ว่างงานต้องการสมัครจำแนกตามสาเหตุและระดับงาน

หน่วย : คน

ระดับงานที่ผู้ว่างงานต้องการสมัคร	สาเหตุที่ทำให้เกิดการว่างงาน		จำนวนผู้ว่างงาน
	วิกฤติเศรษฐกิจ	ไม่ใช่วิกฤติเศรษฐกิจ	
1.ผู้บริหาร	3 (1.3)	1 (0.7)	4 (1.1)
2.หน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ	7 (3.1)	16 (10.9)	23 (6.1)
3.พนักงานธุรการ ปฏิบัติการ เอกสาร	86 (37.7)	67 (45.6)	153 (40.8)
4.หัวหน้าหน่วย ผู้คุมงาน	3 (1.3)	3 (2.0)	6 (1.6)
5.ช่างประเภทต่างๆ	47 (20.6)	20 (13.6)	67 (17.9)
6.ฝ่ายผลิต	22 (9.6)	4 (2.7)	26 (6.9)
7.พนักงานระดับล่าง กรรมกร	39 (17.1)	19 (12.9)	58 (15.5)
8.ต้องการประกอบอาชีพอิสระ	20 (8.8)	17 (11.6)	37 (9.9)
9.ไม่ต้องการ	1 (0.4)	0 (0)	1 (0.3)
รวม	228 (100)	147 (100)	375 (100)

หมายเหตุ ค่าในวงเล็บคือค่าร้อยละ

ที่มา: จากการศึกษา

ผู้ว่างงานทั้งหมด ต้องการฝึกงานโดยไม่ได้ระบุหลักสูตรมากที่สุด ร้อยละ 27.73 รองลงมาคือ ฝึกช่างซ่อม ร้อยละ 4.00 อันดับ 3 ฝึกช่างเสริมสวย ร้อยละ 1.60 โดยการฝึกงานที่ผู้ว่างงานทั้งสองประเภทต้องการนั้น ไม่มีความแตกต่างกัน (ตารางที่ 4.23)

ตารางที่ 4.23 ความต้องการฝึกฝีมือแรงงานของผู้ว่างงานแยกตามสาเหตุการว่างงาน

หน่วย : คน

ประเภทการฝึก	สาเหตุที่ทำให้เกิดการว่างงาน		รวม จำนวนผู้ ต้องการฝึก	ร้อยละของ 375 คน
	วิกฤติเศรษฐกิจ	ไม่ใช่วิกฤติ เศรษฐกิจ		
1. ฝึกฝีมือแรงงาน(ไม่ระบุหลักสูตร)	55 (24.12)	49 (33.33)	104	27.73
2. ฝึกหลักสูตรเจ้าหน้าที่ฝึกอบรม	1 (0.44)	-	1	0.27
3. ฝึกช่างซ่อมต่างๆ	8 (3.51)	7 (4.76)	15	4.00
4. อบรมคอมพิวเตอร์	1 (0.44)	2 (1.36)	3	0.80
5. ฝึกอาชีพเสริมสวย	4 (1.75)	2 (1.36)	6	1.60
6. ทำดอกไม้ประดิษฐ์ ศิลปะประดิษฐ์	1 (0.44)	1 (0.68)	2	0.53
7. ฝึกทำอาหาร	2 (0.88)	1 (0.68)	3	0.80
8. ฝึกช่างก่อสร้าง	1 (0.44)	-	1	0.27
9. ฝึกตัดเย็บเสื้อผ้า สร้างแบบผ้า	2 (0.88)	1 (0.68)	3	0.80
10. ฝึกนวดแผนโบราณ	-	1 (0.68)	1	0.27
รวม	75 (32.89)	64 (43.54)	139	37.07

หมายเหตุ ค่าในวงเล็บคือค่าร้อยละของจำนวนผู้ว่างงานรวมในแต่ละสาเหตุ

ที่มา : จากการศึกษา